

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/139/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616204524
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616204524.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcov v 1. rade F. Z. A., J. XX. XX. XXXX, G. Y., G. XXX/XX, v 2. rade S. A., J. XX. XX. XXXX, G. O. O. XX, v 3. rade Z. S., J. XX. XX. XXXX, G. X. E.Á., K. X. XX/XX, v 4. rade O. H., J. XX. XX. XXXX, G. X. E., Z. S. XXX/X, žalobcovia v 1. - 4. rade zastúpení JUDr. Slavomírom Bachyncom, advokátom Advokátskej kancelárie Podbiel č. 177, proti žalovanej H. K., J. XX. XX. XXXX, G. X. E., E. XXX, zastúpenej JUDr. Miloslavom Hrickom, advokátom, Ul. 1. mája 709, Liptovský Mikuláš, o neplatnosť závetu, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanej sa **p r i z n á v a** nárok na náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Písomnou žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 23. 06. 2016, žalobcovia v 1. - 4. rade sa domáhali určenia, že závet poručiťky H. S., V. E., J. XX. XX. XXXX, L. XX. XX. XXXX, J. G. X. E., O. XXX/X (ďalej len „poručiťka H. S.“), s osvedčeným podpisom dňa 28. 03. 2014, je neplatný. Žiadali priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že v dedičskej veci po poručiťke H. S., vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5D/438/2015, D/not. 243/15 a na Notárskom úrade Z. N. Š., prichádzajú do úvahy ako dedičia v I. dedičskej skupine žalobcovia v 1. - 4. rade a žalovaná. Žalovaná predložila notárke závet napísaný a podpísaný poručiťkou, podľa ktorého sa ona má stať výlučnou a jedinou dedičkou huteľného a nehuteľného majetku poručiťky. Žalobcovia však tento závet označili za neplatný, pretože podľa ich názoru nespĺňa, okrem všeobecných náležitostí, ani náležitosti podľa ustanovenia § 476 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V listine nie je uvedené, že ide o prejav poslednej vôle poručiťky, na základe ktorého by sa po jej smrti mala stať výlučnou dedičkou celého majetku žalovaná. V závete nie je jednoznačným spôsobom uvedený deň, mesiac a rok jeho napísania, pretože dátum 24. 11. 2013 je rozdielny od overovacej doložky Mesta Liptovský Hrádok zo dňa 28. 03. 2014. Tvrdili, že tento závet postráda výslovný prejav vôle poručiťky a k spísaniu listinu bola prinútená, nakoľko v deň overenia jej podpisu na listine označenej ako závet, bola poručiťka podrobená lekárske mu vyšetreniu znalcom v príslušnom odbore. Na základe tohto vyšetrenia bolo následne znaleckým posudkom preukázané, že poručiťka H. S. trpí kognitívnou poruchou a následne bola Okresným súdom Liptovský Mikuláš vyhlásená za nesvojprávnu. Poukázali aj na to, že boli v závete opomenutí ako dedičia zo zákona a z dôvodu, že neboli vydedení, aj im prislúcha zákonom stavený podiel na dedičstve. Tvrdili, že majú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti závetu a boli odkázaní v dedičskom konaní na podanie tohto návrhu. Niet pochybností o tom, že ich právne postavenie pokiaľ by nebolo rozhodnuté o platnosti, resp. neplatnosti závetu, by bolo neisté a ohrozené.

2. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť, nakoľko závet poručiťky H. S. obsahuje všetky formálne náležitosti a je platný. Dátum na overovacej pečiatke nie je právne významný, pretože nejde o dátum,

kedy bol závet spísaný ale o dátum, kedy bol podpis uznaný za vlastný. Závet bol spísaný dňa 24. 11. 2013, pričom podpis na holografnom záвете nemusí byť osvedčený, takže osvedčovacia pečiatka vôbec nemá vplyv na platnosť závetu. Poručiiteľka H. S. v čase spisovania závetu netrpela duševnou poruchou, pričom znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok v konaní o jej pozbavenie spôsobilosti na právne úkony, uvádzal zdravotné problémy poručiiteľky od decembra 2013, pričom závet bol spísaný dňa 24. 11. 2013. Závet po obsahovej stránke je platný, je čitateľný, aj keď ťažšie. Pokiaľ ide o opomenutie neopomenuteľných dedičov v záвете, v tejto časti mohol vyriešiť spor priamo notár v dedičskom konaní a nebolo potrebné viesť súdny spor.

3. Podľa čl. 8 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

4. Podľa § 131 CSP, žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

5. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

6. Podľa § 150 CSP

(1) Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

(2) Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

7. Podľa § 151 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

8. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

9. Podľa § 185 CSP

(1) Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

(2) Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva.

10. Súd vo veci vykonal všetky dôkazy, ktoré strany navrhli. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poručiiteľka H. S. L. O. XX. XX. XXXX. Dedičské konanie po nej sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 5D/438/2015, pričom úkonmi súdneho komisára bola poverená notárka Z.. N. Š., ktorá vec eviduje pod sp. zn. D/not. 243/2015. Ako dedičia zo zákona boli v zápisnici o predbežnom šetrení, napísanej na notárskom úrade dňa 25. 11. 2015, označení: žalovaná ako dcéra poručiiteľky, žalobcovia v 1. a 2. rade ako vnuci poručiiteľky - právni nástupcovia alebo jej M. A., V. S., L. I. V. XXXX, dcéry poručiiteľky a žalobcovia v 3. a 4. rade ako právni zástupcovia po neb. K. S., L. XX. XX. XXXX, synovi poručiiteľky. Žalovaná do zápisnice o predbežnom šetrení dňa 25. 11. 2015 oznámila, že poručiiteľka zanechala závet spísaný vlastnou rukou a tento závet žalovaná doručila notárke dňa 26. 11. 2015. Predložená listina s názvom „Závet“ je vyhotovená vlastnou rukou a obsahuje tento text: „Ja, H. S., J.. XX. XX. XXXX, dávam všetok svoj hnutel'ny a nehnuteľný majetok svojej dcére H. K., J.. XX. XX. XXXX, za to, že sa o mňa v mojej starobe postarala“, dátum „24. 11. 2013“ a podpis „H. S.“. Na uvedenej listine je vyznačená overovacia pečiatka Mesta Liptovský Hrádok číslo XXX/XXXX z ktorej vyplýva, že H. S. uznala svoj podpis na tejto listine za vlastný dňa 28. 03. 2014. Dňa 28. 03. 2014 Mesto Liptovský Hrádok overilo

pod číslom XXX/XXXX overovacej knihy aj podpis H. S. na ďalšej listine, vyhotovenej poručiiteľkou H. S. O. XX. XX. XXXX, s názvom „Z.“.

11. Z obsahu dedičského spisu č. 5D/438/2015 ďalej vyplýva, že sa v dedičskom konaní neuskutočnilo žiadne prejednanie veci za účasti všetkých dedičov, o ktorom by bola vyhotovená zápisnica o prejednaní dedičstva. Na základe iniciatívy žalobcu v 1. rade sa uskutočnilo na Notárskom úrade v Liptovskom Hrádku stretnutie notárky s týmto dedičom dňa 26. 05. 2016, o čom notárka vyhotovila rukou úradný záznam - z obsahu tejto listiny, ktorá je zle čitateľná, možno vydedukovať, že boli riešené otázky účtu poručiiteľky v Poštovej banke. Notárka Z.. N. Š. vypracovala dňa 19. 04. 2016 „Potvrdenie“, ktorým zo zápisnice o predbežnom šetrení zo dňa 25. 11. 2015 a vykonanej lustrácie v NCRzn. označila okruh dedičov zo zákona a zároveň konštatovala, že poručiiteľka zanechala platný závet spísaný vlastnou rukou, kde všetok hnutel'ný a nehnuteľný majetok poručila dcére H. K., J.. XX. XX. XXXX. Z obsahu tohto spisu nevyplýva, že by notárka bola zistila akékoľvek sporné skutočnosti, pre ktoré by žalobcov odkázala na podanie žaloby na súd (§ 194 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku).

12. Zo spisu tunajšieho súdu 4Ps/2/2014 vyplýva, že žalovaná H. K. dňa 04. 04. 2014 doručila Okresnému súdu Liptovský Mikuláš návrh zo dňa 31. 03. 2014 na pozbavenie spôsobilosti na právne úkony jej matky H. S.. K návrhu pripojila vyjadrenie S.. L. G.Q. o výsledkoch psychiatrického vyšetrenia H. S., ktoré boli vykonané dňa 28. 03. 2014. Pre účely konania o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony H. S. bolo súdom nariadené znalecké dokazovanie znalkyňou S.. M. S., ktorá v znaleckom posudku č. 08/2014, vypracovanom dňa 13. 06. 2014 konštatovala, že H. S. trpí poruchou intelektu - demenciou stredne ťažkého stupňa, ktorá nie je prechodná a má trvalý charakter. Preto nie je schopná sa postarať o seba, svoj majetok a nie je schopná vykonávať právne úkony celkom. Neodporučila predvolávať H. S. na pojednávanie, ani doručovať jej rozsudok, pretože táto nechápe procesné úkony. Znalkyňa konštatovala, že mala k dispozícii celú zdravotnú dokumentáciu H.J. S., pričom pre účely posúdenia vtedy aktuálneho psychického stavu vyšetrovanej považovala za potrebné uviesť údaje uvedené v prepúšťacej správe z traumatologického oddelenia LNsP v Liptovskom Mikuláši, ktorá sa týkala úrazu zo dňa 25. 12. 2013. V tento deň sa H. S. ráno o 08,30 hod. pošmykla na tráve, spadla, v dôsledku čoho sa podrobila operačnému zákroku dňa 27. 12. 2013. Vo výpovedi na pojednávaní dňa 10. 07. 2014 znalkyňa uviedla, že zhoršenie psychického stavu u H. S. progreduje a poukázala na to, že pokiaľ pri vyšetrení MMSE lekárkou S.. L. G. dňa 28. 03. 2014 dosiahla 22 bodov, pri vyšetrení u znalkyne (pravdepodobne 06. 06. 2014, ku ktorému dátumu znalkyňa vypracovala znalecký posudok), dosiahla na tomto teste už len 12 bodov. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 4Ps/2/2014-36 zo dňa 10. 07. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22. 07. 2014, bola poručiiteľka H. S. pozbavená spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu a za opatrovníčku jej bola ustanovená dcéra H. K..

13. Listinnými dôkazmi, zabezpečenými v konaní 6C/139/2016 bolo zistené, že poručiiteľka H. S. bola jedenkrát hospitalizovaná na internom oddelení v Liptovskej nemocnici s poliklinikou JUDr. Ivana Stodolu Liptovský Mikuláš od 10. 04. 2014 do 17. 04. 2014, kedy klinický priebeh bol zhodnotený ako srdcové zlyhanie pri hemodynamicky závažnej aortálnej stenóze (teda nie pre infarkt myokardu). Do 01. 08. 2015 bola H. S. v lekárskej starostlivosti všeobecnej lekárky S.. H. G., kedy ju zo starostlivosti odhlásila dcéra (žalovaná) z dôvodu, že menovaná mala byť umiestnená v DSS. V nemocnici v Liptovskom Mikuláši bola hospitalizovaná aj od 17. 06. 2015 s prijímacou diagnózou Alzheimerova choroba, bližšie neurčená a od 07. 07. 2015 do 28. 07. 2015 bola hospitalizovaná na oddelení dlhodobochorých. V Domove seniorov v Y. Š. G. H. S. umiestnená od 10. 06. 2015 do 12. 06. 2015 (prijatá bola do zariadenia z domáceho prostredia). Na základe zlého psychického stavu, ktorý vyžadoval okamžitú intervenciu, bola zmluva ukončená a následne jej v tomto zariadení bola poskytovaná sociálna služba od 28. 07. 2015 do 30. 09. 2015.

14. Podľa § 476 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“)

(1) Poručiiteľ môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov alebo vo forme notárskej zápisnice.

(2) V každom závete musí byť uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol podpísaný, inak je neplatný.

(3) Spoločný závet viacerých poručiiteľov je neplatný.

15. Podľa § 476a Obč. zák., vlastnoručný závet musí byť napísaný a podpísaný vlastnou rukou, inak je neplatný.

16. Podľa § 137 písm. c/, d/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

18. Žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti závetu z dôvodu, že poručiiteľka H. S. nebola spôsobilá na napísanie závetu v dôsledku duševnej poruchy, takže závet nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne a zároveň tvrdili, že závet nemá zákonom predpísané náležitosti podľa § 476 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobcovia sú dedičmi zo zákona po poručiiteľke H. S., mal súd preukázaný naliehavý právny záujem žalobcov (dedičov zo zákona) na takomto určení (§ 137 písm. c/ CSP).

19. Medzi stranami bolo nesporné, že závet, ktorý žalovaná predložila v dedičskom konaní tunajšieho súdu 5D/438/2015, vlastnoručne napísala a podpísala poručiiteľka H. S.. Už samotné označenie „Závet“ znamená, že sa jedná o poslednú vôľu osoby, ktorá ho spisuje, pričom zákon pre platnosť závetu nevyžaduje, aby listina obsahovala aj text, že je to „posledná vôľa poručiiteľa“. Obligatórnou náležitosťou závetu je podľa § 478 ods. 2 Obč. zákonníka uvedenie dátumu, kedy bol podpísaný. Z predloženého závetu nesporne vyplýva, že ho poručiiteľka H.J. S. napísala a podpísala dňa 24. 11. 2013. Skutočnosť, že na tejto listine je vyznačená ešte osvedčovacia pečiatka Mesta Liptovský Hrádok, potvrdzujúca, že dňa 28. 03. 2014 H. S. uznala podpis na závete za vlastný podpis, nepochybňuje dátum podpísania závetu, pretože s overením podpisu na závete zákon nespája žiadne účinky. Žalobcovia, ktorí sa snažili spochybníť dátum vyhotovenia závetu, potom v konaní nepreukázali, že túto listinu poručiiteľka H. S. nenapísala a nepodpísala dňa 24. 11. 2013. Súd mal potom preukázané, že závet poručiiteľky H. S. obsahuje všetky náležitosti podľa § 476 a nasl. Obč. zákonníka.

20. Podľa § 37 ods. 1, ods. 3 Obč. zák.,

(1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

(3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

21. Podľa § 38 Obč. zák.

(1) Neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

(2) Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

22. Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

23. Nakoľko žalobcovia poukázali na duševnú chorobu poručiiteľky, súd skúmal, či dňa 24. 11. 2013 poručiiteľka H. S. trpela duševnou poruchou, ktorá by ju robila na tento právny úkon neschopnou.

24. Listinnými dôkazmi, založenými v spise tunajšieho súdu 4Ps/2/2014, bolo preukázané, že poručiiteľka trpela duševnou poruchou - nešpecifikovanou kognitívnou poruchou stredného stupňa, konštatovanou psychiatrickou S.. L. G. prvýkrát dňa 28. 03. 2014. Následne bola H.Í. S. pozbavená spôsobilosti na právne úkony rozsudkom súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22. 07. 2014. V čase vyhotovenia závetu teda H. S. ešte nebola pozbavená spôsobilosti na právne úkony. Pokiaľ ide o duševnú poruchu, v konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcov, že poručiiteľka H. S. ňou trpela už v čase spísania závetu, t. j. dňa 24. 11. 2013. Vykonaným dokazovaním totiž nebolo zistené, že by poručiiteľka H. S. trpela akoukoľvek duševnou poruchou pred 25. decembrom 2013. Tento záver vyplýva zo znaleckého posudku S.. M. S., v ktorom za okolností, ktoré mali za následok nepriaznivý psychický stav H. S. bol označený úraz, ktorý poručiiteľka utrpela dňa 25. 12. 2013. Nasledovala operácia, pridružili sa ďalšie zdravotné problémy, od 31. 12. 2013 do 21. 01. 2014 bola hospitalizovaná na Oddelení dlhodobochorých a ďalšia hospitalizácia bola nutná v apríli 2014 pre závažnú aortálnu stenózu. Vypočutím znalkyne vo veci 4Ps/2/2014 bolo zistené, že ochorenie rýchlo progredovalo, pretože vyšetrením MMSE, zameraným na intelekt, došlo od 28. 03. 2014 do 06. 06. 2014 k poklesu o

10 bodov. Vykonaným dokazovaním nebolo potom preukázané, že by poručiiteľka H. S. pri spisovaní závetu dňa 24. 11. 2013 trpela duševnou poruchou, ktorá by ju robila pre tento právny úkon neschopnou. Žalobcovia preto nepreukázali neplatnosť právneho úkonu z dôvodov uvedených v ust. § 38 ods. 1, 2 Obč. zák.

25. Žalobcovia neuviedli ani žiadne iné skutočnosti, ktoré by spochybňovali, že poručiiteľka pri spisovaní závetu konala slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Závet bol vyhotovený v písomnej forme a poručiiteľka v ňom jednoznačným spôsobom prejavila svoju vôľu zanechať všetok majetok žalovanej, pričom pohnútkou bolo to, že sa žalovaná o ňu v starobe postarala. Skutočnosť, že poručiiteľka bola pre svoj zhoršujúci sa zdravotný stav následne (v roku 2015) umiestnená v Domove seniorov v Y. Š., nie je pre platnosť závetu právne významná.

26. Podľa § 194 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac.

27. Podľa § 137 písm. c/, d/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o
c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

28. Žalobcovia zároveň tvrdili, že závet je relatívne neplatný, nakoľko poručiiteľka H. S. ich nevydedila, takže majú nárok na zákonný dedičský podiel podľa § 479 Občianskeho zákonníka. V tejto časti sa potom jedná o žalobu podľa § 137 písm. d/ CSP, pričom k jej podaniu sa vyžaduje, aby dedičský súd uznesením, vydaným podľa § 194 ods. 1 CMP odkázal toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, na podanie žaloby na určenie spornej právnej skutočnosti. V dedičskej veci po poručiiteľke H. S. sa však neuskutočnilo žiadne pojednávanie a v spise 5D/438/2015 sa nenachádza žiaden údaj o tom, že žalobcovia namietali relatívnu neplatnosť závetu z dôvodov uvedených v ust. 479 Obč. zákonníka. Pokiaľ by tomu tak bolo, notárka, ktorá je súdom poverená úkonmi súdneho komisára, by bola povinná zistiť (napr. vypočutím dedičov, vyžiadanim ich písomného vyjadrenia a pod.), či táto skutočnosť je sporná. Z prednesu zástupcu žalovanej v konaní 6C/139/2016 pritom vyplýva, že žalovaná nespochybňuje právo opomenutých dedičov na ich dedičský podiel podľa § 479 Obč. zákonníka, takže túto otázku by bolo možné vyriešiť zmierom v dedičskom konaní. Iba v prípade, ak by zostala táto otázka spornou, dedičský súd by uznesením odkázal dedičov na podanie žaloby, pričom v uznesení by musel vymedziť aj predmet budúceho sporu tak, aby obsahom petitu bola otázka skutková a nie otázka, ktorá zahŕňa aj právne posúdenie veci. Nakoľko dedičský súd neodkázal žalobcov (deti neopomenuteľných dedičov), ktorých poručiiteľka H. S. opomenula v záвете, na podanie takejto žaloby, žaloba bola podaná predčasne, v dôsledku čoho jej nebolo možné vyhovieť.

29. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali žiaden dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka, ani dôvody neplatnosti závetu podľa § 476 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto súd žalobu zamietol.

30. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Žalovaná mala v konaní plný úspech, a preto jej súd v zmysle citovanej právnej úpravy priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.